

Samenvatting van de reis naar Kameroen in november 2021.

Project: Le réservoir d'eau type "Calabash" au Cameroun.

Plaats en datum: Hengelo, 13 januari 2022

Auteur: Gerard van Noort

Van 3 tot 24 november ben ik in Kameroen met als belangrijkste opgave de uitwerking van het verdere verloop van het Calabash project.

Natuurlijk staat de reis in het teken van de Corona-pandemie. Met mijn 2 inentingen was ik toch nog goed voor een PCR-test binnen 72 uur voor vertrek. Deze test is negatief, geen Corona, maar bij aankomst in Douala om 22.00 uur moet de hele groep toch nog een antigeen-test tegen Corona ondergaan. Dat duurt nog wel een paar uurtjes, maar ook dat pakt goed uit.

De volgende dag begin ik met een bezoek aan MTN om een nieuwe Sim-kaart te kopen en daarna bezoek ik het bureau van de Eglise Evangélique du Cameroun (EEC). Daar hoor ik dat er zeer waarschijnlijk een extra synode zal plaats hebben op 15 december. Tijdens de reis naar Nkongsamba op 5 november weer een nieuwigheid. We worden geflitst (met een laserpistool waarschijnlijk), en de boete kan op geen enkele manier worden ontlopen. Het enige positieve is dat voor het betalen van de boete een genummerde kwitantie wordt uitgeschreven.

Nkongsamba is, door het verdwijnen van de koffie industrie, meer en meer een kleine stad geworden, wel gemoedelijk.

Op 8 november een bezoek aan Ndoungue gebracht. Hier wordt eerst de mislukte Calabash op het terrein van de theologische faculteit geïnspecteerd. Inderdaad is er een spleet in het cement bijna vanaf de bodem, tot omstreeks 50 cm hoog. Dit betekent dat al het water er snel weer uit loopt. Elders heeft de buitenste cementlaag losgelaten. Met de hand kan ik hele stukken cement verwijderen, een gevolg van een verkeerde verhouding cement / zand. Deze Calabash gaan we repareren.

Met de decaan, Mde Mboute Madeleine worden vervolgens 2 locaties bekeken waar tijdens de opleiding van de metselaars een Calabash kan worden geplaatst. De tentamens voor de studenten beginnen op 28 februari 2022, dus zou het goed uitkomen wanneer de Calabashen voor die datum klaar zijn.

Vervolgens heb ik een bezoek gebracht aan het ziekenhuis in Ndoungue en overlegd met de directeur Henang Jean-Claude. Bij het ziekenhuis staan enkele huizen leeg en hier kunnen de metselaars tijdens de opleiding worden ondergebracht. Voor eten kan gezorgd worden in het restaurant van het ziekenhuis. Henang is zeer geïnteresseerd om ook een Calabash te krijgen op het ziekenhuisterrein, en dat is, wat mij betreft, een goede plek waar veel mensen hem kunnen zien.

Het is mijn bedoeling door te reizen naar het Centre Polyvalent de Formation (CPF) in Mbouo, maar Ngwanou Daniel, de directeur, laat mij weten dat hij nog in Yaounde is bij een vergadering. Ik besluit eerst naar Baham te gaan en het gehandicaptencentrum te bezoeken. Het nieuwe gebouw ziet er goed uit, en er is een nieuwe schooljuffrouw, Mélanie, voor het onderwijs aan de gehandicapten. Er wordt al druk geoefend voor de

sketches en voordrachtjes die de gehandicapten met Kerst zullen uitvoeren. Er zijn nog wat strubbelingen in de subsidies vanuit Wittekindshof, maar dat gaat zich wel oplossen.

Vanaf 11 november ben ik bijna een week in Mbouo op het Centre Polyvalent de Formation (CPF). Hier moet het echte werk gedaan worden, discussies, vergaderingen, voorbereiden van documenten enz. Vanuit Nederland had ik, in overleg met Ngwanou Daniel, al gezorgd voor een uitbreiding van de organiserende groep van het project. Aan Ngwanou en mijzelf hadden we nog 2 personen toegevoegd: Tchamou Hubert, arts in het ziekenhuis in Mbouo en Leudjeu Magloire, dominee en voorzitter van de regio Bandjoun. Sayouba Jean Pierre zorgt voor de secretariële ondersteuning.

We worden het er al snel over eens dat het project een eigen bankrekening nodig heeft. Een belangrijke discussie gaat over de vraag hoe de kwaliteit van de gebouwde Calabashen kan worden gegarandeerd en hoe kan worden voorkomen dat ook niet opgeleide metselaars Calabashen van slechte kwaliteit gaan bouwen. Omdat het een nieuw product is, moeten de eerste ervaringen ermee goed zijn, anders verdwijnt het vertrouwen erin heel snel.

Het antwoord op deze vraag ligt in de functie van de coördinator. Dit wordt de sleutelfiguur in de structuur. De coördinator ontvangt de aanvragen voor de bouw van de Calabash, hij legt aan de aanvrager de procedure uit en controleert voor, tijdens en na de bouw. Aan het eind worden alle Calabashen (met de nodige details) genoteerd in het hiervoor bestemde register.

De metselaars tekenen een verklaring dat ze akkoord gaan met de procedures van het project, hetgeen betekent dat de metselaars zelf geen aanvragen voor een Calabash mogen accepteren, maar zullen doorverwijzen naar de coördinator, en dit op straffe van een gerechtelijke vervolging.

Voor de aanvrager betekent het dat hij zelf voor al het materiaal zorgt.

Bij de Calabashen die buiten het project vallen betaalt de aanvrager ook een geldbedrag voordat de bouw van de Calabash begint.

Verschillende documenten worden in deze zin opgesteld.

Voor de tweede fase, de opleiding van de metselaars, wordt afgesproken dat er een beperkte vacature stelling komt. De vacature zal binnen de kerkelijke regio's worden verspreid. Acht kandidaten zullen worden geselecteerd. Ervaring met metselwerk is een belangrijke vereiste, een officiële metselaarsopleiding is niet nodig. Leeftijd: 20-40 jaar. De opleiding zal deels in Ndoungue en deels in Mbouo plaats hebben. Over de exacte plekken zal overleg plaats hebben met de technici die de opleiding zullen geven.

Op 25 november komt het fantastische bericht dat de Vereinte Evangelische Mission de subsidieaanvraag die was ingestuurd door de Eglise Evangélique, heeft geaccepteerd.

Terug in Nederland worden de plannen verder uitgewerkt met Eerhard Mensink en Hans Groenewegen, met wie ik in februari weer naar Kameroen zal gaan voor de

opleiding van de metselaars. Het voorlopig vertrek naar Kameroen is vastgesteld op 10 februari 2022.

Giften voor het project zijn natuurlijk nog steeds welkom op bankrekening NL92 RABO 0340 8130 40 van SSKK Stichting Steun Kansarmen Kameroen. Met vermelding van: Calabash project. SSKK is een ANBI stichting.

Enkele opmerkingen

1. Inderdaad heeft op 15 december een buitengewone synode plaats gevonden van de EEC. Hierbij is, na een conflict dat in 2017 begon, het gehele Kerkbestuur afgetreden en is een Bureau de Transition benoemd. Dit overgangsbestuur staat onder leiding van Charles Emmanuel Njike, “patriarch” en oud-president van de kerk, en moet de lopende zaken regelen en nieuwe verkiezingen voorbereiden. Het conflict heeft de kerk jarenlang verdeeld, en door het conflict was er ook weinig tijd en interesse voor andere zaken zoals het Calabash-project. Voor ons is het belangrijk hier rekening mee te houden.
2. Op 10 januari komt het bericht van het overlijden van Pasteur Njike Emmanuel, Président van het Bureau de Transition van de EEC. Op zijn eigen verzoek is hij op 11 januari in besloten kring begraven in Bangoua. Met de familie zal een datum worden vastgesteld voor het houden van een “Culte d’Action de Grace” op een later tijdstip.
3. Op de dag waarop dit verslag wordt afgemaakt is de CAN 2021 begonnen: Coupe d’Afrique des Nations. President Paul Biya is aanwezig bij de openingswedstrijd, na een lange periode waarin niemand hem gezien heeft. Onze volgende reis naar Kameroen is op 10 februari, 4 dagen na de slotwedstrijd van de CAN.